

— Med begreppet "den norra delen" avses det område i Republiken Cypern där Republiken Cyperns regering inte utövar den faktiska kontrollen.

Innebär den omständigheten att tillämpningen av gemenskapens regelverk enligt artikel 1.1 i Protokoll 10 till akten om Cyperns anslutning till Europeiska unionen från år 2003 skall skjutas upp i den norra delen hinder för en domstol i en medlemsstat att erkänna och verkställa en dom, som har meddelats av en domstol i Republiken Cypern som har sitt säte i den regeringskontrollerade delen, och som avser fast egendom belägen i den norra delen, när ansökan har gjorts därom enligt rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande av och verkställighet av domar på privaträttsens område (⁽¹⁾) (EGT L 12, s. 1), vilken ingår i gemenskapens regelverk?

2) Innebär artikel 35.1 i förordning nr 44/2001 att en domstol i en medlemsstat har rätt att, eller är skyldig att, inte erkänna och verkställa en dom som har meddelats av en domstol i en annan medlemsstat avseende fast egendom i den sistnämnda medlemsstaten som är belägen i ett område över vilket regeringen i den medlemsstaten inte utövar den faktiska kontrollen? Står en sådan dom i synnerhet i strid med artikel 22 i förordning nr 44/2001?

3) Kan erkännande eller verkställighet av en dom som har meddelats av en domstol i en medlemsstat, som har sitt säte i ett område i den medlemsstaten över vilket den ifrågavarande medlemsstatens regering utövar den faktiska kontrollen och som avser fast egendom belägen i det område över vilket regeringen inte utövar den faktiska kontrollen, vägras enligt artikel 34.1 i förordning nr 44/2001 på den grunden att domen av praktiska orsaker inte kan verkställas där den fasta egendomen är belägen, trots att domen är verkställbar i den regeringskontrollerade delen av medlemsstaten?

4) Kan en svarande motsätta sig verkställighet av en treds-kodom eller en dom från högre rätt i fråga om överklagandet av treds-kodomen enligt artikel 34.2 i förordning nr 44/2001 på den grunden att denne inte har delgivits stämningssökan i tillräcklig tid och på ett lämpligt sätt för att kunna förbereda sitt svaromål, när

— en treds-kodom har givits mot svaranden,

— svaranden har överklagat treds-kodomen vid ursprungsd-domstolen, och

— överklagandet har ogillats efter ett fullständigt och opartiskt förfarande, eftersom svaranden inte hade förmått

visa att dennes talan inte var uppenbart ogrundad (vilket är en förutsättning enligt nationell rätt för att ett överklagande av en treds-kodom skall bifallas)?

Gör det någon skillnad om förfarandet endast hade inneburit en prövning av huruvida svaranden hade avgivit svaromål?

5) Vilka faktorer är relevanta vid prövningen enligt artikel 34.2 i förordning nr 44/2001 av huruvida svaranden "har delgivits stämningssökan eller motsvarande handling i tillräcklig tid och på ett lämpligt sätt för att kunna förbereda sitt svaromål"? Skall i synnerhet följande faktorer tillmätas relevans:

(a) Svarandens, eller dennes ombuds, handlingar (eller passivitet) efter det att svaranden hade delgivits stämningssökan.

(b) Det uppträdande som svaranden eller dennes ombud har haft och de svårigheter som svaranden eller dennes ombud har stött på.

(c) Den omständigheten att svarandens ombud skulle ha kunnat avge svaromål innan treds-kodomen meddelades.

(⁽¹⁾) EGT L 12, s. 1.

Talan väckt den 13 september 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-423/07)

(2007/C 297/35)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Kukovec, i egenskap av ombud, och advokaten M. Canal Fontcu-berta)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- Fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11.3, 11.6, 11.7, 11.11 och 11.12 i direktiv 93/37/EEG⁽¹⁾, samt enligt principerna i EG-fördraget, särskilt likabehandlingsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen, genom att inte bland de arbeten som var föremål för koncession i meddelandet om koncessionen och i det särskilda anbudsunderlaget för en administrativ koncession om anläggande, upprätthållande och utnyttjande av motorvägsförbindelserna mellan A-6 och Segovia respektive Ávila, samt för upprätthållandet och utnyttjandet av sträckningen mellan Villalba och Adanero av samma motorväg, vilka arbeten tilldelades i efterhand, samt
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Med stöd av kungligt dekretet 1724/1999 av den 5 november tilldelade Ministeriet för infrastruktur och transport en administrativ koncession för anläggande, upprätthållande och utnyttjande av vägtullbelagda motorvägar: den vägtullbelagda motorvägen A-6, förbindelsen till Segovia, och den vägtullbelagda motorvägen A-6, förbindelsen till Ávila, samt för upprätthållandet och utnyttjandet från år 2018 av den vägtullbelagda motorvägen A-6 avseende dess sträckning mellan Villalba och Adanero. Med anledning av tilldelningen av nämnda koncession tilläts också många andra arbeten som inte hade publicerats, till ett värde som översteg det totala värdet på de arbeten som publicerats. Dessa arbeten avser delvis områden utanför det geografiska område som är föremål för koncessionen.

Kommissionen hävdar dels att Konungariket Spanien har åsidosatt artikel 3 i direktiv 93/37 och följaktligen artikel 11.3, 11.6, 11.7 och 11.12 i nämnda direktiv, när den tilldelade arbeten som inte först publicerats. Kommissionen anför att samtliga tilldelade arbeten skall publiceras i *Unionens officiella tidning* i enlighet med bestämmelserna i direktiv 93/37.

Kommissionen gör vidare gällande att det inte finns någon uppgift i vare sig publiceringen eller i det särskilda anbudsunderlaget som gjorde det möjligt för anbudsgivarna att erbjuda arbeten avseende sträckor utanför de avsnitt av den vägtullbelagda motorvägen A 6 som leder till Ávila och Segovia, såsom de som tilldelats i efterhand. På grund av detta anser kommissionen att de spanska myndigheterna har åsidosatt likabehandlingsprincipen genom att acceptera ett anbud som klart avviker från de grundläggande anbuds villkor som föreskrivs i meddelandet och i det publicerade anbudsunderlaget.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 199, s. 54).

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court den 14 september 2007 – Mark Horvath mot Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Mål C-428/07)

(2007/C 297/36)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Mark Horvath

Motpart: Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Tolkningsfrågor

1) Följande frågor ställs avseende en situation i vilken en medlemsstat har inrättat ett system med decentraliserat styre, inom vilket de centrala statliga myndigheterna har behållit befogenheten att företräda hela medlemsstaten för att säkerställa att medlemsstatens skyldigheter enligt gemenskapsrätten fullgörs, och med avseende på rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/20011⁽¹⁾:

- a) Får en medlemsstat bland normerna för god jordbruks-hävd och goda miljöförhållanden, enligt artikel 5 i rådets förordning nr 1782/2003 och bilaga IV till nämnda förordning, införa krav som avser underhåll av synliga vägar och stigar som omfattas av allmän nyttjanderätt (public rights of way)?